

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناھید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

سپیده

مہتابی شو ای آسمان و از ظلمت نگاہت ستارہ ہا را بیاران، تا دریچہ سوختہ چشمان من
از درد حسرت کور نگردد.

سفال هستی

ای پیچکهای سبزِ سُرور! دور ساقہ تنم بی جا می پیچید، کہ سفال هستیَم از زہر فراموشی
پر شدہ است!!!

وادی تنہائی

کرگس سیاه حادثہ دانہ های لبخند مرا چید. رود چشمانم در وادی بی نشان سرگردان شد.

ہلال

ای ہلال کمرنگ خوشوقتی! برای کامل شدن قرص فروزان وجودت، لحظہ بہ لحظہ
رنگ هستی می بازم.

تبرِ سخن

قلبم کهنترین جنگل بلوطهای خشکیده است، کہ هنوز تبرِ سخن نخورده، می شکند!!!

(ناھید "غزل" غنی زاده)